

ת"פ 19071/09 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 18-09-19071 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופט זיו אריאלי
מדינת ישראל
מאשימה
נגד
פלוני
נאשם

החלטה

הנאשם הורשע, לאחר שmiaut ראיות, בביצוע עבירות אלימות שונות כלפי אשתו דאז (המתלוננת) וככלפי חלק מילדיהם המשותפים. ביום 23.6.21 נגזר דין של הנאשם, והוטל עליו עונש מאסר בפועל (לריצוי בדרך של עבודות שירות), מאסר מוותנה וכן פיצוי כספי למטלוננת (בסך 8,000 ₪) ולשתיים מבנותו (בסך כל אחות). על פי גזר הדין - על הנאשם מוותנה וכן פיצוי כספי למטלוננת (בסך 8,000 ₪) ולשתיים מבנותו (בסך כל אחות). על גזר הדין - על הנאשם להפקיד סכום זה לא יאוחר מיום 3.10.21 בקופת בית המשפט.

הנאשם הגיע הودעת ערעור, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין (ע"פ 21-09-3487). אף המאשימה הגישה הודעת ערעור, על גזר הדין בלבד (עפ"ג 21-08-7276). שני הערעורים קבועים לדין בבית המשפט המחוזי ליום 28.10.21.

צווין, כי למקרא הודעות הערעור עולה כי הנאשם הגיע ערעור גם על רכיב הפיצוי בגזר הדין. לא הוגשה מטעם הנאשם בקשה לבית המשפט המחוזי להורות על עיקוב ביצוע תשלום הפיצוי. המאשימה מעוררת על רכיבי המאסר והמאסר המותנה בגזר הדין (ולא על רכיב הפיצוי).

ביום 30.9.21 הגיע הנאשם "בקשה דחויה לפריסת תשלום/הארצת מועד". נטען כי הנאשם מתකשה לעמוד בנTEL הפיצוי, ולפיכך הבקשה פריסת סכום הפיצוי לעשרה תשלום, לפחות. לחילופין, עותר הנאשם להאריך את המועד להפקדת הפיצוי עד ליום 31.12.21.

המאשימה מתנגדת לבקשתה. בתגובהה נטען, כי סיכון הערעור קלושים, וכי נפגעי העבירה סבלו מאלימות מתמשכת מצדו של הנאשם, ועל כן אין הצדקה לפגיעה נוספת בהן.

לאחר שיעינתי בבקשתה ובתגובה המאשימה, נחה דעתך כי דין הבקשה להידוחות.

ראשית, אצין כי אממן לבית המשפט שקביע מועד לביצוע אחד מרכיבי העונש - מסורה גם הסמכות לדוחות את ביצועו למועד אחר (סעיף 87 לחוק העונשין). ואולם, מקום בו תלוי ועומד ערעור של הנאשם, המתיחס גם לרכיב הפיצוי בגזר את הדין - סבורני כי היה זה ראוי יותר שהבקשה לפריסת התשלומים או לדחית מועד ביצוע התשלום - תוגש ותידון בפני

ערכאת הערעור, ולא בפני הערכאה הדינית. הדברים נכונים שבעתים נכון הערעורים קבועים לדין בבית המשפט המוחזי כבר במהלך חודש זה.

שנית, נראה כי גם לגופו של עניין אין מקום להיעתר לבקשתה. טענות הנאשם בדבר קושי שנוצר בתשלום הפיצוי - לא מבוססות על כל מסד ראוי שהונחה בפני בית המשפט. אולם גם אם היה בטענה זו ממש, הרי שאין בה בלבד כדי להצדיק פרישת תשלום הפיצוי, ודאי לא לתקופה כה ארוכה. אדגיש בהקשר זה כי מלכתחילה הוענקה לנאים בגזר הדין שהוא ממושכת למדי (בת מעלה שלושה חודשים) לצורך היערכות והסדרת תשלום הפיצוי.

זאת ועוד: הענות לבקשתו החלופית של הנאשם (דוחית מועד התשלום עד יום 31.12.21), משמעותה, דה-פקטו, עיכוב ביצוע רכיב הפיצוי עד להכרעה בערעור (שכן זה קבוע לדין כבר במהלך חודש זה). על פניו, ומבליל לטעת מסמירות, נראה כי סיכויי בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצוי - לו הייתה מוגשת - נמוכים מאוד, שכן אין כל בסיס לכך שמאז הנוחות נוטה לתובת עיכוב הביצוע [לטיסicom הולכה לעניין עיכוב ביצוע רכיב הפיצוי עד להכרעה בערעור - ר' למשל ע"פ 42001/13 פלוני נ' מדינת ישראל ואח' (21.8.13)].

הבקשה, לפיכך - נדחתת.

המצוירות תעביר את העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בהעדר
הצדדים.